

hyor forfærdelig klog han er i Modsætning til de Dilettanter, der sidde deroppe, der slet ikke forstaa at lave Politik, saa forsvinder noget af den forfærdelige Klogskab, saa falder han for Fristelsen til at prale, men saa bliver han i samme Øjeblik opdaget, og saa bliver han let fanget, og det skete ogsaa med det ærede Medlem forleden Dag.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) mente, at der i 5. Juni-Grundlovens Landsting ikke var saa lidt Konservatisme. Der var Valgbarhedscensus, men den betød paa det Tidspunkt noget helt andet, end den vil komme til at betyde nu. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Gennem det Forslag, her foreligger, indføres nemlig en anden konservativ Garanti end Valgbarhedscensus. Der indføres nemlig noget, som 5. Juni-Grundlovens Landsting ikke kendte, nemlig Forholdstalsvalg. Og Forholdstalsvalgmaaden vil sikkert sikre de konservative Interesser i nok saa høj Grad som den lave Valgbarhedscensus, som 5. Juni-Grundlovens Landsting havde. Udviklingen fra den Valgbarhedscensus og til Forholdstalsvalg er for øvrigt netop den, som vor kommunale Forfatning har gennemgaaet. Hvis jeg ikke tager fejl, foreslog Berg i Begyndelsen af 70'erne en kommunalvalgordning i 5. Juni-Grundlovens Aand, hvor han netop ogsaa foreslog en Valgbarhedscensus, hvis jeg ikke husker fejl, for den mindre Halvdel af Sogneraadet. Men i Tidens Løb gik det ud og blev erstattet af det, vi nu have faaet, nemlig Forholdstalsvalgmaaden.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte, at den nuværende privilegerede Valgret til Landstinget gør Folketinget radikalere eller i hvert Fald til Tider har gjort Folketinget radikalere, end det egentlig naturligt efter vort Folks hele Temperament og det paagældende Udviklingsstadium i Grunden burde være. Det er jo en ejendommelig Indrømmelse fra det ærede Medlem, der viser os, at vi have haft nogen Ret, naar vi have sagt til Venstre: I have brugt stærke radikale Talemaader blandt Vælgerne, men I vare bange for at sætte alt ind paa at gennemføre dem, og naar Venstre har indgaaet Forlig saa mange Gange med Landstinget, er det, fordi Venstre i Virkeligheden ikke var saa radikalt; som det havde givet sig Udseende af ude paa Valgtribunerne. Jeg tror, det ærede Medlem har nogen Ret i sin Betragtning, men saa maa han ogsaa give os Ret i, at det gælder om at faa et Landsting, der ikke gør Folketinget

radikalere, end det naturligt bør være, der ikke frister Valgkandidaterne til Folketinget og Partierne her i Tinget til at optræde radikalere, end de ere. Men det ville jo visse Partier fristes til — det ærede Medlem maa have talt om sine egne Venstrepartier —, naar der er et andet Ting, der er sammensat paa en saadan Maade, at det bliver mere konservativt, for saa vil der altid være Sandsynlighed for, at de stærkt radikale Forslag, der vedtages her i Tinget, kunne blive standsede eller i hvert Fald hemmede i deres Gennemførelse en rum Tid i det andet Ting. Saa det ærede Medlems Udtalelse paa det Punkt er i Virkeligheden et Argument for, hvis man overhovedet skal have 2 Ting, da at faa 2 Ting, udgaaede af samme Grundlag (Afbrudelse af N. Neergaard). Det glæder mig, at det ærede Medlem vil det samme. Det sagde det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale, som den højt-ærede Konseilspræsident meget rigtigt har gjort opmærksom paa, og saa endte det ærede Medlem med at foreslaa noget helt andet. Det ærede Medlem endte jo sin Tale med i Virkeligheden at stille sig til højre for Højremænd i Folketinget i den øjeblikkelige Situation. Det er godt nok at have gode Principper, det har det ærede Medlem ofte, men det er kedeligt at svigte dem, naar det gælder om at føre dem igennem. Jeg havde glædet mig til at se det ærede Medlem staa i denne Sag til venstre for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og saa fandt jeg ham i Slutningen af hans Tale, hvor han sagde det, som det kommer an paa i den nuværende Situation, i Virkeligheden staaende til højre selv for de to Højregruppers Ordførere, ikke i Principet, men i det, som det i Øjeblikket kommer an paa.

Da det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) allerede har gjort det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) opmærksom derpaa, kan jeg fuldt ud henholde mig dertil med Hensyn til den Fejltagelse, det ærede Medlem gør sig skyldig i, naar han tror, at der kan gennemføres en demokratisk Forfatning her i Landet uden Socialdemokratiets Medhjælp. Det kan det ærede Medlem fra Æbeltoft i Virkeligheden slet ikke forestille sig, hvis han vil tænke Tanken igennem. Uden de 100,000 socialdemokratiske Vælgere er det selvfølgelig ganske umuligt at faa en saadan Styrke, at den nye demokratiske Forfatning kan gennemføres. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem, Juni-Grundlovs-